

LIVHUSAREN

KUNGL LIVREGEMENTETS HUSARER

och

LIVHUSARERNAS KAMRATFÖRENING

LIVHUSAREN

SEKUNDCHEFEN HAR ORDET

K 3 skall byta utbildning. Vi blir jägare. Alla kan vi samlas i och kring vårt nya krigsförband. Sådant ger stadga.

Tiden är knapp och ännu vet vi rätt litet om det nya. Sådant kan skapa oro och osäkerhet hos den enskilde. Vi kan dock lugnt konstatera: "Vi går mot något bra".

För åldersklassen är jägarbataljonen just nu något diffust. Ni har nog av var dag som den är. Många av er kommer emellertid att inlemmas i den nya krigsorganisationen. Innan ni slutar får ni veta mer om framtiden.

För er ligger julleddigheten närmast. Då vänder utbildningsåret. Dagarna blir längre. Uppgifterna friare. Kravet att lyckas högre. Vi arbetar direkt mot krigsförband. Kriget ställer kravet.

Det gäller att vinna.

Fransson

En blick framåt

av övlt Malmström

Framtiden för kavalleriet

K 4 blir Kungl Norrlands dragonregemente och tar' 1980 emot sin första åldersklass i Arvidsjaure. De skall utbilda jägarbataljoner för norra Sverige.

KavKAS blir kvar i Umeå, ombildas till JägKAS. Där skall alla jägarchefer utbildas.

K 1 får 1976 vår militärpolisutbildning och skall överta ansvaret för våra MP-krigsförband. K 1 släpper nuvarande utbildning av vaktplutoner.

K 3 spaningsskvadroner kommer att på längre sikt utgå ur krigsorganisationen. MP-utbildningen på K 3 försvinner.

För många kan det kännas hårt att släppa dessa snabba och fostrande kvalitetsförband. Nog sagt om detta. Tänk framåt.

Vår framtid

Vi skall vara kvar i Skövde i vår kaseren. Vi skall utbilda en ny typ av bataljon med arbetsnamn, jägarbataljon SYD för södra Sverige. Försök i full skala redan 1976/1977 på K 3. På så sätt har vi framtiden i våra egna händer med denna, senaste tids kavalleribataljon.

Det är bra.

I bataljonen skall ingå folk från västra Sverige. Det är en fördel.

Bataljonen blir på runt 600 man med en vapenutrustning vi är förtrogna med. Den skall kunna lösa ett antal uppgifter. Främst är det fråga om att

oförskräckt kunna slåss och spana djupt in bakom fiendens linjer och att snabbt kunna ta' hand om luftlandsatta förband.

Detta vet vi redan vad det är.

Chefer och soldater i våra nuvarande sskv behövs som stomme. Det blir inte längre fråga om att bra livhusarbefäl i jägarålder sprids och sätts in vid främmande förband och aldrig tjänstgör hemma.

Vi skall samlas kring denna bat.

Vi vet hur mycket några få kan uträtta i fientligt område. Vi vet att det där går att komma både fram och tillbaka.

Vi vet att det inte finns några genvägar i utbildningen för att varje chef, varje avd, varje soldat skall känna sig överlägsen.

Detta kräver hård träning, drill och förmåga att tåla väder. Alla måste vara flinka med bössa, kniv, sprängmedel och minor. Vi måste kunna ta' oss fram rätt och snabbt och kunna använda vår egen terräng bättre än någon annan.

Det gäller för chefer att skapa hänsynslös handlingskraft och sammanhållning och att i varje läge ha sinne för och kraft att överraska motståndaren med det mest oväntade.

Det kommer inte att räcka att "göra sitt bästa" i fientligt område, om det bara räcker till att bli "heder-sam tvåa" därute. Då kan det bli katastrof. Vi behöver tillsammans kunna göra något utöver det vanliga.

Sådan är vår väg. Den är inte bekväm, men den blir meningsfylld för alla. Vår livslinje blir den de gamle redan lärt oss:

Överraska – Vinn

Historik

Över verksamheten vid Livhusarernas Kamratförening i Garnisonsorten 1934-1974.
av vice ordförande Fredrik Olsson.

Kamratföreningens bildande.

Genom annons i Västgöta Korrespondenten den 26/11 1934 kallades f d och i tjänst varande Livhusarer till sammankomst den 29/11 1934 å Restaurant Skandinav Skövde för eventuellt bildande av en kamratförening.

Initiativtagare till sammankomsten voro Ryttmästare Friherre G A Klingspor och Ryttmästare R Örn. 30 st hörsammade kallelsen. Vid sammanträdet beslöts att Livhusarernas Kamratförening i Garnisonsorten skulle bildas.

Föreningens första styrelse.

Ryttmästare Friherre G A Klingspor
Ordförande.

Ryttmästare R Örn vice ordförande.
Fanjunkare K Bäckeskog, sekreterare.
Hovbokhandlare N Ahlander, vice sekr.
Kriminalöverkonstapel B H Frimanzon,
Kassör.

Järnhandlare K H Beckman, v kassör.
Löjtnant H Björk, klubbmästare.
Källarmästare H Gustavsson, vice
klubbmästare.

Furir R Seipel, adj ledamot.

Föreningssammanträden, utflykter mm.

Som regel hava två ordinarie sammanträden avhållits, ett på våren och ett på hösten.

Vårsammanträdet var de första 12 åren årssammanträde och ägde rum i samband med de stora hästtävlingarna.

Höstsammanträdet har sedan blivit årssammanträde och ägt rum i samband med firandet av regementets högtidsdag den 4 december. Dessutom hava 2 - 4 styrelsesammanträden avhållits årligen.

Särskilt bör nämnas att föreningen alltid varit väl representerad vid regementets högtidsdagar.

Utflykter har under åren företagits till bl a : Karlsborg, Gudhem, Ekornavallen, St Dagsnäs, Husaby k:a, Essgårde, Kungslena, Mösseberg, Skara ridhus, Örebro, Fellingsbro,

Sannaheć m fl platser.

I samband med utflykterna har alltid intagits en gemensam måltid under trevlig och angenäm samvaro.

Utfärderna till Sannaheć hava alltid ägt rum i samband med någon militär högtidlighet, t ex avtäckningen av "Minnesstenen".

Vid ett par av tillfällena hava kamratföreningarna från Göteborg, Stockholm och Örebro varit närvarande vid sammankomster vid regementet. Nattförläggning har då varit ordnad på regementet för våra gäster.

Husartorpet.

År 1946 erhöll Löjtnant Harald Björk i uppdrag av föreningen att fortsätta påbörjade förhandlingar angående inköp av ett gammalt husartorp.

Ryttmästare Friherre G A Klingspor skänkte 1000:- kronor såsom grundplåt för inköp av ett torp. När föreningen erhöill dessa penningar ansågs ekonomin tillåta ett köp.

Torpet, rusthålllet nr 49 Jonsboda vid Vadsbo skvadron inköptes, revs ned och flyttades till Gärdhemsträdgården K3. Där låg torpet sedan en längre tid. Byggmästare K H Berkqvist Skövde erhöill så småningom i uppdrag att återuppbygga torpet i likhet med sitt ursprungliga utseende.

Den 3 december 1950 ägde en högtidlig invigning rum.

Föreningen stod nu i en mycket bekymmersam, ekonomisk situation, enär det visade sig finnas en skuld på 10.000:- kronor till byggmästaren. Dåvarande ordföranden i föreningen, Överstelöjtnant H Strömfeldt gick mycket energiskt och målmedvetet in för att klara upp situationen. Han tillskrev ett stort antal i tjänst varande men framför allt f d officerskamrater m fl med ekonomiska möjligheter och bad om hjälp. Detta inbringade en del pengar.

År 1959 var skulden betald och Husartorpet var i Kamratföreningens ägo.

Omställningen

Övlt N G Malmström

En omställning märks tydligast och på varierande sätt av den enskilde, antingen han är aktiv, reservare eller värnpliktig.

Informationen om det nya går ut "kant i kant" med impulser och beslut. "Vägen framåt" kommer att tas upp upprepade gånger de närmaste åren i olika former och med alla kategorier livhusarer.

Den enskildes behov av tanketrygghet kan aldrig helt täckas av information. Ofta kommer önskan att få veta, tidigare än förbandsledningen vet besked. Men fråga!

Under den omvandlingsprocess som förestår avses majoren Eric Berg, väl känd av alla, sitta "still" på personalchefsposten. Han är rätt man att besöka, ringa eller skriva till, när något framstår som oklart eller egendomligt för den enskilde.

Följande kan sägas direkt. Vi behöver alla hjälpas åt med att rekrytera befäl av alla kategorier för krigs- och fredsorganisationen. Vi behöver ökad kvantitet. Kvalitetskravet lämnar vi aldrig.

Under första kvartalet 75 kommer en ny information för reservbefälet, matnyttig för alla. Ännu är vi sparsamma med direkt information om det nya förbandet som växer fram, liksom om dess uppgifter. Vi vet så litet ännu. Dessutom är utvecklingsarbetet i stora delar hemligstämplade uppgifter.

Jobbet blir hårt och meningsfyllt. I nyskapandet behöver alla positiva

krafter medverka från den jägargrund vi dock har. Det hela blir vad vi gör det till.

Tag med det bästa från den helhjärtade satsningen på de renodlade MP- och spaningsuppgifterna.

Framåt!

Livhusarerna behöver Befälsförstärkning

K3 skall utbilda en ny typ av förband fr o m 1976.

Jägarbataljon.

Detta innebär bl a att vi måste utöka vår befälskader.

För Dig som nyligen gjort värnplikten eller just nu ligger inne kan detta vara början till ett nytt jobb.

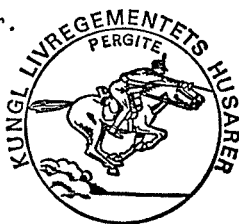
Vill Du arbeta bland goda kamrater, med människor, i vått och torrt, att skapa och utveckla något nytt? Då är Du välkommen i vår krets.

Svar på frågor får Du av:

Mj Eric Berg, K3, Skövde.

tfn: 0500/65000/322

Till kamratföreningarna och övriga läsare vill vi bara säga: Hjälp oss rekrytera!

Militärpolis i krigets skugga

Av Kn Christer Dahlberg

Med kort varsel åkte jag i slutet av augusti med en av flygvapnets Hercules, via Danmark-Italien, till kärlekens och hatets ö, Cypern. Målet var svenska FN-bataljonen i Famagusta. Staden, som bara några veckor tidigare präglats av ett sprudlande turistliv, var skrämmande tyst och övergiven. De turkiska soldaterna, som besatte de

checkpoints, vilka fanns längs vägen ut till Carl Gustav Camp, kontrollerade noga varje passagerare i vår konvoj. För dessa soldater var det krig även om det just nu rådde vapenstillestånd.

Min huvuduppgift var sk "Duty Officer" i bataljonen, men min fritid ägnade jag åt att följa den MP-grupp, som har Famagusta som sitt arbetsfält.

Det internationella MP-kompaniet på Cypern är uppdelat i grupper, detachments, på de platser där de olika FN-styrkorna finns. I Famagusta är Fj Örjan Norlin (civilpolis från Stockholm) gruppchef. Tidigare hade gruppen bestått av två svenskar, en dansk, en österrikisk, en kanadensisk, en engelsk och två finländska militärpoliser. Denna blandning ändrades i och med att kriget kom så att gruppen kom att bestå av två danskar och resten svenskar. Samtliga svenska militärpoliser var civilpoliser här i Sverige. Många med stor erfarenhet av både polisarbete och annan utlandstjänst.

Före kriget var MP:s uppgift att hålla ordning på de FN-soldater, som tillbringade sin fritid i Famagusta. När kriget kom försvann både fritid och ordningsuppgift och man blev bl a tvingade, på grund av striderna, att utrymma sin MP-station i Famagusta. Under beskjutning från både greker och turkar transporterades gruppen i KP-bil (pansarbil) till den svenska campen. Det blev improviserat. MP-stn, förläggning och förråd hamnade i samma rum. Gummimadrasser blev sängar. I det läget var bekvämlighet helt ointressant. Det gällde att hitta nya uppgifter, och de lät inte vänta på sig.

Vid det första beskedet om eld upphör, vilket bara gällde några timmar, fick MP-gruppen order att organisera och leda utrymningen av det stora antal turister, som fanns kvar i Famagusta. Tiden var knapp. Man tvingades använda alla tillgängliga fordon. En lastbil, som normalt inte rymmer mer än 20 personer tog plötsligt 40. Endast en knapp timme efter det att de sista turisterna evakuerats, bombade turkiskt flyg flera av hotellen.

Efter vapenstilleståndsavtalet den 22 juli följde ett hårt arbete med att transportera skadade från båda sidor till sjukhus och att eskortera mattransporter till de helt isolerade turkycypriotiska byarna. Efter den turkiska invasionen i Kyrenia-området, hade grekycyprioter tagit kontrollen över all turkycypriotisk befolkning utanför det turkiska brohuvudet. En tid med plundring och övergrepp följde.

Den 14 augusti bröt sig turkarna ut ur sitt brohuvud och FN-personalen fick åter ta sin tillflykt till den svenska campen. Nu blev rollerna ombytta. Grekycyprioter tvingades fly söder och västerut. MP-gruppen fick, direkt efter eld upphör den 16 augusti, ge sig ut för att försöka hitta kvarvarande greker och försöka hålla dessa vid liv med mat och vatten. Det var ett svårt arbete att först försöka hitta dessa människor och att sedan försöka få tillstånd att transportera ut dem till grekycypriotiskt område. Efter en vecka inleddes ett gott samarbete, av gruppchefen Norlin, med den i Famagusta grupperade turkiska militärpolis. Detta gjorde att man tillsammans kunde leta efter döda och levande människor, för att snabbt kunna ta hand om dem.

Militärpoliserna fick snabbt rykte om sig att vara den grupp, som självständigt klarade de uppgifter bataljonen inte kunde lösa. Detta berodde bl a på att varje man i gruppen var erfaren och van vid att arbeta med människor.

Jag vill ge ytterligare ett exempel på "militärpolisuppgift". I en affärslokal påträffades ett frysrum med 10 ton ruttet kött och moln av flugor. Smittorisen var stor. Det var bara att köra bort resterna. Att i en hel dag, i 50 graders värme och fruktansvärd stank, köra ruttna djurkroppar är väl knappast vad vi brukar förknippa med MP-tjänst. Det är ändå betecknande för vad en militärpolis får vara beredd att göra. Även om läget inom Famagustaområdet troligen kommer att normaliseras, så kommer MPs uppgifter i huvudsak att ligga inom det humanitära området, och man förväntar sig att militärpolisen skall klara alla uppgifter.

Jag lämnade Cypern med en enda mening ringande i öronen: "Det här klarar vi inte-ta hit MP".

I RÖK o DAMM

Aspirant Waldén

Det var ett verkligt kontrasterande miljöombyte vi upplevde när vi, dagarna efter att ha övat "Jägarkompagnis avskärande av väg och anfall vintertid" och nyss avslutat vinterfälttävlan, skickades rakt in i försommaren. Anledningen var att i samband med årets aspirantskolemöte i Skövde, Eksjö och Skillingsryd, Kav Aspirantsskola skulle få prova på vad våra bröder, husarerna, utbildas till. Något som vi hade sysslat med i taktiken - på papperet.

Tidigt på måndagsmorgonen den 22 april samlades de vinterhärdade aspiranterna å Skövde järnvägsstation. Med jägarsäckarna på ryggen stegade vi förväntansfulla in genom K 3:s kasernevakt och upp för trapporna till Livskvadrons korridor, där vi enl order hade tilldelats förläggning. Korridorens atmosfär var fylld av förberedelser inför kommande avlämning och visitation. MP, spanare och GS I:or, putsade skor och sträckte sängar. En halvklädd PBS:are kom utrusande från tvättrummet synbart jäktad med handduk, tvål och tandborste i högsta hugg. Vårt eget dagsprogram informerade om att vi skulle orienteras om radiopersonterrängbil 9033, samt PVGRPS indelning o åtgärder vid gruppering av PV jeepen.

Som övningsledare för PV-övningen stod lt Torp. Åkandes fram och tillbaka på den dammiga, solbelysta kaserngården övades vi i tecken och åtgärder för resp skytt, laddare, grpchef och förare. När halva förmiddagen passerat var det dags för genomgången av raptgbilen. När vi följt alla sladdar och tåtar runt i vagnen och konstaterat orsaken till deras närvaro var det dags för lunch.

På K 3 har man ett speciellt system vad beträffar matkøn. PBS äga under den inledande delen av varje utspisningstillfälle rätt att, till övriga vpl:s förtret, utgöra den främre delen av matkøn. Detta medförde till vår glädje att mycken tid av lunchen kunde utnyttjas till förberedelser.

Tisdagsmorgonens program bestod av förevisning av splut som förplut. Därefter följde en drillövning där vi övades i främre omgångs uppträdande

ledda av PBS som samtidigt hade trupputbildningsövning. Nu fick vi se verkningarna av ordern "1. grp ta Adam trea". Något som vi hänsynslöst vräkt ur oss på taktiklektionerna utan eftertanke. Efter en stund började alltsammans emellertid framträda helt klart och efter att ha övat vid motorbanan, såg man hur smidigt principen med växelvis framryckning fungerar.

Onsdagens övningar omfattade tag kännning och spana på djupet samt tag och håll kännning. Halva styrkan övade det ena på förmiddagen varefter byte skedde. Detta var mer eller mindre instruktiva övningar som vi på torsdagen skulle få prova på tillämpat, även om det skulle ske i i stort sett samma terräng. PBSare var skvchef och gav på torsdagsmorgonen skvchefs order på K 3, varefter plutonen gjorde sambandsprov och med rivstart tog första ansatspunkten. "Halt! Avsittning uvapen till höger". Vi gjorde uppsittning och fortsatte. "Halt, tjänst till fots pskott". Naturligtvis sammanstöt! Urdragning, stridskörning! Nu med pipan på kul-sprutan riktad bakåt. Som virvelvindar, fortfarande hållande kännning med fi, svepte gruppen tillbaka över fälten. Ny gruppering o.s.v.

På eftermiddagen övades tag kännning och spana på djupet. Något som för oss var mer likt jägartjänsten. Det skall inte förnekas att vi var trötta på kvällen då mtrltjänsten avslutade övningarna.

Vi hade hört av erfarenheter som tidigare aspiranter hade gjort vid K 3 att man tyckt att det hela var ett besvärligt flängande fram och

Forts sid 11

JAG DRÖMDE EN DRÖM.....

eller: Ny MP-organisation?

av kn A Johansson

I många år har militärpolisens organisation varit densamma. Trots en viss teknisk utveckling inom försvaret har ingen egentlig förändring inträtt vid militärpolisen. Andra (läs större) förbandstyper är ständigt utsatta för översyn och revidering men vi, som utbildar de små enheterna, är naturligtvis mer intresserade av vår utveckling. Andra förbandstypers utveckling grundar sig ofta på erfarenheter från olika övningar. När det gäller MP så vet väl alla att man "alltid" är ledningsförband på övningar. Detta resulterar i att man får vakta systembolag, vara "stoppbock" på broar samt sköta trafikreglering. Sällan övas man i fältmässiga uppgifter. Detta för att övningsledningarna är så rädda för att övningen skall spåra ur att man inte vågar ta risken att även öva MP. Därav följer att vi sällan övas "skarpt" med rätt antal radioapparater, rätt typ av bilar etc. Hur skall vi då kunna få underlag för att förbättra vårt krigsförband?

Många, främst på K 3 men nu även på K 1, har många gånger haft synpunkter på militärpoliskompaniet. Tyvärr stannar sådana idéer vid källan och förs sällan ut till andra för ett breddat tyckande. I nuläget kan det naturligtvis vara svårt att till fullo engagera sig i MP:s utveckling men vi har faktiskt ett år kvar. Jag vill därför ge min syn på organisationen som ett bidrag i en något trög debatt, vilken egentligen aldrig har börjat. Dessutom hoppas jag naturligtvis att K 1 skall blåsa nytt liv i MP, bidra till utveckling och inte tro att allt är bra som det är.

Några grunder

I mitt resonemang har jag försökt att utgå från att det kommer att vara svårt att få pengar till några större utsvävningar. Jag tror också att MP i framtiden kommer att få lösa fler uppgifter (inte minst stridsuppgifter) samt att kompanienhetens geografiska ansvarsområde kommer att öka (främst med tanke på trafikförbands kommande omorganisation).

Att tätbebyggda samhällen har stor betydelse i krig, det vet vi. Vi har bara "glömt" det.

Var behövs stötarna?

För det första - på sambandssidan! För att MP smidigt skall kunna lösa sina uppgifter och effektivt kunna "serva" andra förband måste man sluta tro att vi i krig skall kunna springa omkring och koppla in på televerkets telefonnät med gott resultat. Vi behöver radioapparater på tre nivåer. a) För att kompch skall kunna leda sina plutoner. b) För att plutch skall kunna leda sina grupper. c) För att grpch skall kunna leda sina patruller. Motorcyklar i all ära men de skall lösa polisuppgifter, inte vara ordonnanser. Tyvärr är sambandsproblemet det dyra problemet. Därför bör radio på nivå b och c prioriteras.

För det andra - befäl i krigsorganisationen! Det står mer och mer klart att kompanichefen måste få en ställföreträdare. Inte minst med tanke på att huvuddelen är värnpliktiga chefer. Ett ökat antal uppgifter i kompani samt ett större geografiskt område betonar också en ställföreträdarens nödvändighet. På plutonsnivån önskar jag mig ytterligare ett befäl motsvarande spaningsplutonens "befäl till förfogande". Detta tredje befäl skall som främsta uppgift leda verksamheten på själva MP-stationen. Plutonchefen och hans ställföreträdare skall återfinnas ute på fältet! Kanske är idealet att "stationschefen" är polis?

För det tredje - Plutonchefens handlingsfrihet! Plutch är i nuläget låst till en bestämd organisation på sin pluton. Vissa sitter på MP-stationen och kommer sällan eller aldrig ut på fältet. Personalens specialisering ger snävare användningsområden. Ge alla i plutonen samma utbildning (Mc är tyvärr beroende av längre körtid) och bygg upp MP-stationen kring några få "specialister" - befäl t f f och 2-3 man. Ge sedan plutch 4 st identiska grupper att laborera med. På det viset slipper man i större utsträckning tillfälliga indelningar

och s k regelmässiga förstärkningar.

För det fjärde - Körutbildningen! Under grundutbildningen skall MP naturligtvis utbildas på fordon liknande de som kommer i krigsorganisationen. Dessutom måste någon tala förstånd med Ast/Träng. Det måste vara fel när det krävs 30 timmars utbildning för att få framföra kronans fordon inkl passagerare. Speciellt om den värnpliktige redan har körkort!

För det femte - Trossen! Den speciella tjänst, som MP har, gör att det aldrig kan bli fråga om några gemensamma måltider. Detta ställer stora krav på möjligheterna till varmhållning och isolering. Dessutom sliter sådant extra hårt på trosspersonalen. Ett bättre kok för en bättre arbetsmiljö är alltså önskemålet. Ett sådant kok har också provats på K 3 med gott resultat. Trossgruppchefen måste få en egen bil. I "min" organisation har han inte möjlighet att låna av stationsgruppen. Det har han egentligen aldrig haft.

Organisationen

Kompaniet skulle bestå av en stabstropp (10 man inkl kompch och stf), 2 - 5 MP-plutoner (43 man inkl befäl) och en trosstropp (5 man inkl kvartermästaren). Kompch kan behöva en radio med en räckvidd på 2,5 - 3 mil. Fordonsmonterad?

Plutonen skulle se ut på följande sätt:

- Plutch och stf samt befäl t ff ("stationsgruppchef").
- En stationsgrupp om 3 man. Samma radioutrustning som kompch. 2 personlastbilar varav 1 med öppet flak (ex VW Pick-up). 1 st granatgevär.
- 4 st MP-grupper om 8 man. 2 plbilar och 2 mc. 1 ra 145 (el motsv) samt 2 "walkie-talkies" med en räckvidd på högst 3 km. 1 kulspruta m/58.
- En trossgrupp om 5 man. En materiellastbil med kokkärre (inte den nuvarande "stålspisen"). En bil till trossgruppchefen (skåpbil). 1 st granatgevär. Ackumulatorladdare!!!

Beväpning

När det gäller beväpning så har jag tänkt mig två alternativ.

Alt 1) All personal bär kpist.

Stngrp och trgrp har var sitt grg.

De fyra MPgrp har var sin ksp m/58.

Alt 2) Plutch, plutch stf och befäl t ff bär pistol.

Stationsgrp bär pistol. 1 st grg.

MPgrp har pistol + Ak 4 (Mcfo har pistol).

1 st ksp m/58 /grp.

Trossgrp har Ak 4. 1 st grg.

Grundutbildningen

I grundutbildningen skall samtliga läras upp till militärpolis på samma nivå. Däremot kan de små stationsgrupperna utbildas centralt. Jag tror att man vinner på att sedan, som det är tänkt, låta MPgrupperna alternera inne på stationen. Först därinne upptäcker man vad man gjorde för fel på fältet.

Resumé

Följande har ökat:

Antal personlastbilar från 9 till 11.

Antal radioapparater från 3 till 5 (+ 9 "små").

Antal kulsprutor från 2 till 4.

Antal sjukvårdsmän från 1 till 4.

Följande har minskats:

Antal motorcyklar från 9 till 8.

Personalantalet är lika.

En förändring bygger bl a på att vissa trafikkompanier kan försvinna. MP får då övertaga deras uppgifter. Där kan alltså en del materiel hämtas. Den dyraste ändringen torde vara antalet radioapparater. Möjligheterna att köpa upp gamla apparater från polis eller civilförsvaret bör undersökas. Eller varför inte låta oss bruka de gamla ra 130-apparaterna som "walkie-talkies"? Vi har inga krav på att alltid kunna bära våra apparater. Vi vill bara kunna leda förbandet effektivt. Anledningen till att jag önskar mig Ak 4 till plutonen är den att jag bättre än nu vill kunna lösa uppgiften "strid mot luftlandsättning".

Förvisso är denna skiss inte lika "radikal" som Övlt Anders Westergrens, i ett tidigare nummer, tänkte undsäg förband men någon kan kanske hitta något korn.

MOTOR-Allt

SANDTORGET
SKÖVDE
ORDER 150 20 - 150 21
KONTOR 150 22

BIL- OCH BATTILLBEHÖR
RESERVDLAR — VERKTYG
MASKINER
VERKSTADSUTRUSTNINGAR
JOHNSON UTBORDARE
CRESENT BATAR
SERVICEVERKSTAD

Club MASH**Storgatan 20****Nattklubb****måndag – lördag
22-03****Välkomna****Bernhard o KG****FÖDELSEDAGAR**

90 år
Kn Gustaf Augustsson 17 december

80 år
Rm Jentzen 25 december

75 år
Fj A E Gustavsson 13 maj

70 år
Rm Knut Torlamb 12 december
Rm Tage Leijonhufvud 31 mars

60 år
Kn Per Artur Karlström 10 januari
Kn Claes Horn af Åminne 2 juni

50 år
Övlt Lars Grönlund 6 april
Rm Hans Ramel 26 april
Kn Börje Josefsson 20 mars
Fj Ulf Malmros 16 januari

**Nu
har det hänt !**

Trots att kostnaden för tryckning av tidningen Livhusaren under några år stigit i höjden, har vi lyckats behålla priset 3 kronor/exemplar. Det största steget var när vi övergick från att sätta sidorna till att trycka med offsetmetoden. Nu har det emellertid hänt. Vi måste höja priset. Fr o m detta nummer kostar tidningen 4 kronor. Ni kan också se att vi börjat ta in annonser för att ekonomiskt stötta tidningen och vi ber läsekretsen att hjälpa oss att få ytterligare annonsörer.

I övrigt hoppas vi att ni skall hitta något läsvärt i detta nummer. Till sist önskar vi läsarna
En God Jul och Ett Gott Nytt År!

Redaktionen

HÖSTENS HÖGVAKT

av befelev Jonas Sundberg

Högvakt- före 1860 kallad kungavakt- har utgått vid Stockholms slott sedan 1523 men har i vårt livregementes, och därmed vår lifskvadrons, historia betydligt blygsammare anor. Dock är och har det varit högvakter som får stockholmaren att ta av sig mössan och utbrista: "Livhusarerna, det är allt ena jäkla knektar!" Och det är ju ett betyg så gott som något annat.

Nu är det dock så att själva vakt- dygnet vid slottet bara var en liten smula i den smörgås som de i 1974 års högvakt deltagande 35 soldaterna, framförallt givetvis Livskvadron men även manskap ur GS1 och 4. skvadron, tuggat på i flera veckor tillsammans med sina befäl. En smörgås som smakat både surt och sött under tuggandet, men visat sig ha en helt förträfflig eftersmak inte minst sedan nådig Sekundchef, Övlt Malmström, och andra befäl enats om en extra ledig dag som gratifikation för "den utomordentliga prestationen" eller med kn Englands ord: "Det gjorde ni jäkligt bra grabbar!"

Händelsens historia drar sig förvisso mycket längre tillbaka i tiden, men det hela mynnade slutligen ut i en stor generalrepetition på kaserngården onsdagen 23 oktober då vi med blankputsade skor och välpressade uniformer visade vad vi kunde för stf sekch Övlt Per Blomquist, som efteråt öste några råd ur sin visdoms källa samt önskade oss lycka till med, vad han trodde sig kunna förutspå, en helt förträfflig högvakt. I den arla morgonstund på torsdagen antrade vi det som skulle bli vår fasta punkt i tillvaron, nämligen den "lyxbuss" från P 4 som under soldaten Tappers befäl skulle visa sig slå gällande bussrekort för militära fordon sträckan Skövde - Stockholm med god marginal och föra oss till Rosersbergs slott och den där härskande civilförsvarskolan i god tid till en efterlängtd matstund. Eftermiddagen ägnades åt studier av civilförsvaret samt titande på anläggningarna runt Rosersberg allt under en kolossalt energisk guide som till slut lyckades övertyga oss om att civilförsvaret är rikets ryggrad. Belåten kunde han sedan se

oss med ömma öron och blytungta ögonlock åka till våran blivande förläggning ute i Frösunda (gamla Ing 1) där vi sedermera permitterades för att göra stan (vilket gjordes...). Fredagen växte långsamt fram ur Storstadstöcknet och efter en liten högvaktsinputs begav vi oss till slottet för att studera området och nyfiket betrakta styrkan vi skulle avlösa nämligen Kungl Göta Pansarlivgarde, P 1, vilka vaktade som värst (fast under tvivelaktiga former).

Den därpå följande lunchen på K 1 bekräftade ytterligare att ryktet om K 3 särställning inom kavalleriet är sant; stället såg bedrövt ut.

Nästa anhalt framåt eftermiddagen var armémuséet. Dess chef avslöjade sin tidigare ställning inom artilleriet när han med tindrande ögon klapade ornamenten på ståtliga 24-pundare och med darrande stämma förtäljde deras historia.

Muséet visade sig dock innehålla väsentligt mera än kanoner och större delen av eftermiddagen ägnades åt utställningsförmålen.

Efter ännu en natts studier av Huvudstadens pizzerior grydde så dagen H. Högvaktsdagen Lördagen 26 oktober. Efter en lätt uppvärmningsexercis på morgonen intog vi en kraftig frukost för att hålla liv i magarna (vilket inte hade behövts - magarna förde ett helt eget liv) över vaktavlösningen.

25 minuter för tidigt stannade så bussen vid Sergelarkaden ifrån vilken en nervös högvaktsstyrka kunde se allt större folkskaror samlas i det vackra höstvädret. Den riktigt observante kunde i folkmängden även se Sekundchefen småleende betrakta skådespelet. Tiden kröp fram men slutligen fick stf vaktchef, fanjunkare Christer Johnsson, kommandera uppställning. Avlösningen synades av vaktchefen, kaptenen Lars-Åke Paulsson (som här mönstrade sin och PBS tredje högvakt), och lämnades av till vakthavande majoren, tillika skvadronschef livskvadron, kaptenen Bernhard Englund som belåten visiterade sina mannar. Med patrullchefen, öfu Norström i spetsen marscherade avlösningen taktfast upp till slottet och där fördes högvakts-

avlösningens alla turer väl i hamn med en imponerande säkerhet av alla inblandade (det var kanske någon litet nervös med i gänget...) Det var inte utan att vapenrockarnas knappar ansträngdes lite extra vid tonerna av K 3:s paradmarsch.

Avlösningen var alltså ett faktum, och vi sattes att bevaka kungligheter-na och de andra dyrgriparna under ett, som det skulle visa sig, rekordlugnt dygn. T o m den värste lördagsfestare nyktrade till inför 1:e gevärsposten befeleven Eliassons bistra blick.

Vaktdygnnet gick överraskande snabbt, och lagom till Kungl Livgrenadjärregementets (I 4) övertagande av vakten på söndagen. Efter vilken kn Paulsson belåtet konstaterade att han två år i rad fått utmarschen att gå i takt) började denna höstens så vanliga regndroppar att falla igen efter ett dygns välavpassat uppehåll. Åter i den trygga bussen genomförde fj Johnsson ett underhållningsprogram som med sin spontanitet höll på att driva bussen av vägen. Den underhållningen fick stå som buffert mot de hemskheter vi fick beskåda på polismuséet i samband med ett besök hos Stockholmspolisen på måndagsförmiddagen. Hemfärden och slutet på Stockholmssejouren följde i rask takt då soldaten Tapper med stor vana höll bussens gaspedal i det enda läge man lär sig på P 4, hela långa vägen hem.

I RÖK O DAMM

tillbaka. Enl vad mina kamrater tyckte om våra erfarenheter av främre omgångs uppträdande vid oförmodad sammanstöt, vid stridskänning, vi i förhand, tag och håll känning. Bakre omgångs uppträdande, tag känning och spana på djupet, tag och håll känning vid > 2 mils djup och så vidare, framgick det tydligt vilken tillgång en sskv är med sin starka beväpning, stora framkomlighet och sina goda sambandsmöjligheter.

Min uppfattning är att de övningar vi var med om den veckan, var mycket åskådliga, kanske främst tack vare uppläggning samt den rek och de muntliga stridsövningar vi hade. Vädret var det bästa vilket också är en fördel. Det var en trevlig upplevelse, som jag hoppas kommande års aspiranter från kavalleriet också skall få vara med om.

prenumerera

Postgiro 61 09 17-7

Från Gälltofta till »40-höjden«

(några anteckningar från KFÖ -74)

CHC LINDROTH RO/LT

Under huvuddelen av september och några dagar av oktober övade "Konungens främsta Spaningsskvadron" i rikets sydligaste delar.

Efter inmönstring och utrustande av det "högre armébefälet" på det alltid mycket gästvänliga Norra Skånska Regimentet i Kristianstad, tärdes traditionsenlig "inryckare" å "Kongen". Till följe chefen 3. spaningsplutons tillfälliga fränfalle axlade korneten RENE' med äran hans mantel och därvid förknippade icke mindre traditionsenliga specialuppgifter. Huvuddelen av den första veckan ägnades åt reglementstudier, orderdrill och taktiserande.

Så kom vecka "B 1" och med den de glada och kunniga värnpliktiga sergeanterna. I spetsen den ärrade veteranen Kaj Göransson. Trots mer än maximalt timuttag med kvällstjänst nästan varje kväll, tillät tiden - märkligt nog - både ett utökande av skvadronens "Trofésamling" och försvarsupplysning på flera platser. Chefen 2. spluton, löjtnanten Rosengren, åttog sig osjälviskt organisationen och planläggningen av det senare.

Det började att dra ihop sig i och med att alla gruppchefer (motsvarande) ryckte in i den tredje veckan. Automatkarbin 4 och pansarskott var nya vapen för de flesta, varför en hel del tid gick åt till utbildning på dessa vapen. Men skjutstillfällena med de gamla bekanta kulspruta 58, kulsprutepistolen och granatgeväret var inte heller få. Granatgeväret hade sedan KFÖ-70 försetts med ett nytt förnämligt sikte.

Skvadronens nye "Moses" (läkare) Anders Evander visade sig vara en både intresserad och duktig skytt. Den för kulspruteutbildningen ansvarige löjtnanten Eriksson kommer sent att glömma "Moses" insatser på hans skjutstation. - "Man borde ha blivit reservofficer"! utropade en förtjust skvadronsläkare vid ett tillfälle.

En dimmig lördagsmorgon började så F-skedet. In ryckte idel nyktra och av stridslust brinnande spaningssoldater, ärligt beklagande försöket med förkortad KFÖ. (Endast en F-vecka). Huvuddelen hade varit med re'n -70.

De nya på skvadronen fick snabbt klart för sig genom upplysning från "gamlingarna" vad som fordrades för att de skulle "platsa" i Sveriges bästa Skvadron. Undertecknad var under skvadronschefen Bohman ansvarig för inryckning, fick mycket huvudbry med "mystiske" Persson, som fanns i listorna, hade inryckt och utrustats, men syntes därefter helt uppslukad av underjorden. Efter ett par dagars intensivt "polisarbete" löstes dock mysteriet, då det visade sig att bemålde Persson initiativkraftigt och helt på egen hand bestämt sig för att vara hos löjtnant Raihle och 3. spluton, där han hade varit 1970. F-inryckningsdagen avslutades med ingående i bas under mörker i regnvåta lövskogar och eldöverfall i plutons ram. För någon pluton hann det bli söndag innan Gälltoftalägre åter siktades. Söndagen ägnades annars åt befattningsutbildning och under eftermiddagen bildandet av en underavdelning för Skåne och Småland till kamratföreningen. Trots ett sagolikt "spanarväder" med störtregn och skånsk snålblåst av allra snålaste slag hade ett drygt femtiotal Livhusarer av varierande ålder, de flesta med familjer, mött upp att åse de förnämliga föreningsövningarna som bjöds.

Skvadronens standar visades avslutningsvis upp av en beriden standarförare varefter kvartermästaren Hermansson, dagen till ära i modell/ä visade vägen till matsalen där trossens personal bjöd på kaffe med dopp och 35 tårtor. (Ekonomiskt sett stod vänliga Norra Skånska Regimentet för kalaset).

Efter en regnig söndag kom så en vacker måndag och det var tid för slutövning. Efter inledande vilseledande manövrar gick skvadronen från återsamlingsplats någonstans i Skåne till övningsområdet i trakten av Revinge. Skvadronen hade knappast fullföljt sin innästling i området förrän ett par fångar togs och underkastades förhör av 3:dje graden genom tolkens försorg.

Efter spaning inom område och eldöverfall den första natten skulle skvadronen påföljande dag med bistånd av ett stormkanonkompani försvara pv-

front mot en anfallande pansarbataljon (+). Efter ett hektiskt förberedelsearbete var skvadronen framåt förmiddagen nedgrävd till hakan i den skånska myllan. Genom de tre främre spaningsplutonernas hänsynslösa och väl genomförda försvarsstrid hejdades fiendens bataljon i "Svarta Håls"-terrängen - till stor förtrytelse för skvadronstab och tross som hade sett fram mot ett nappatag med stridsvagnar och pansarbandvagnar. En särskild eloge förtjänar serg Göransson/4. spaningspluton som förtjänstfullt hejdade flyende egna främre infanterister från ett infpvkompani och förstärkte egna linjer med dessa vind-drivna existenser. Efter fördröjningsuppgifter, spaning längs väg, försvar av viktiga platser, innästlade 3. och 4. splut sista natten bakom fiendens linjer för att störa anfallsförberedelser varvid bl a den fientlige pansarbataljonschefen togs till fånga. Skvadronen fick i gryningen order om att försvara "40-höjden". Senare anföll mot höjden bl a tidigare nämnda pansarbataljon under ledning av stf pansarbataljonchef. Enligt min uppfattning löste skvadronen uppgiften med den äran. Bl a la-

des ett överraskande rökbälte vilket fick anfallet att "spåra ur". Anfallet fick göras om från utgångsläget och A-sidans stridsdomare blev mer och mer irriterade.

Den egentliga slutövningen var därmed genomförd och skvadronen begav sig under egna övningar hem mot Kristianstad.

Den förnämliga inmarsch skvadronen gjorde på N Skånska Regimentet talas det fortfarande om. Fyra motorcyklar till bredds i täten framför skvadronschefens stabsfordon där skvadronens standar fördes i bilens taklucka av kornetten René. Bakom stabsfordonet ytterligare fyra mc och sedan skvadronen ansluten. Uppkörning på plutonskolonner, avsittning och marsch till förläggningen under marschmusik - allt skedde under endast 7 minuter!

Med sorg i hjärtat ryckte så den värnpliktiga personalen ut på fredagskvällen, medan övrigt befäl avslutade avrustningen och övningen med en trevlig lunch i "blå uniform" dagen efter. Nu är alla i gänget åter i sina vardagliga gärningar med en förhoppning att tiden fram till SÖB-77 icke måtte bli för lång.

Skvadron Grafströms KFÖ

av Lt Bo Karlsson

Förkortad KFÖ med endast en F-vecka har genomförts som försök med tre skv detta år. Många var vi som tyckte illa om dessa försök, vi hade uppfattningen att man inte kunde genomföra något av vikt på en vecka. Här följer en berättelse om vad som hände Sskv-Grafström under en vecka.

Lördag 09-21 var den stora mobdagen. Noggranna förberedelser var gjorda. All personal från B 0, B 1 och B 2 var förväntansfulla. Hur skulle soldaterna se ut? Var det samma som förra KFÖ:n? Vilka brister i personal skulle vi få?

Den första soldaten kom kl 0900 den siste 1500. Resultat: humöret i topp, skv fulltalig. Värt att notera var att många hade helgspriten både i sig och med sig. Kl 2000 var skv förlagd, utrustningen ordnad, skyddsmasker provade och inskjutning gjord.

Bevakningen av förläggningsplatsen var mycket god. Ingen obehörig kom in, svampplockare (?), skogsflanörer och dylika kördes vänligt men bestämt bort. Skvchefen jagade personligen iväg markägaren och dennes familj. Förbandsinstruktörer fick snabbt gripa in för att normalisera förhållandet mellan skvch och markägare igen.

Vid taptot kunde man från varje tält höra det vanliga beväringssnacket samt en stillsam kommentar: "Det var f-n så fort man blev soldat igen."

Söndag 0530 revelj. Precis som vanligt, halm både i kalsonger och skor. Skvchefen tar för första gången emot skv, hälsar välkommen och visiterar. Han verkar nöjd, men säger dock inget. Det är ju bara början av veckan ännu.

Hela söndagen ägnades åt befattningsutb. Befäl som soldater överraskades av den påtagligt höga kunskapsnivån hos förbandet. Grgskyttarna blev mycket nöjda med det nya riktinstrumentet. "Man kan ju inte missa."

På söndag kväll gavs förberedande order för måndagen, skv skall provas i marsch, spaning i huvudriktning, anfall, försvar och ingående i spaningsbas. Allt detta utan förövning. Skulle det fungera?

0400 måndag, skv väcks, order fastställs, marschfärdiga kl 0600. Det rivs och förbereds och 0630 rullar

skv iväg, inget kvar på förläggningsplatsen. Skvövn 1 har börjat.

1. splut, förpluton, når FRÖJERED. Förargligt fi har sprängt bron och blockerat vägen. Marsch omläggning över FRIDENE, skv snabbt på rull igen.

Växelvis framryckning, anfall och försvar övas varvid plutonchefernas stridsteknik sätts på prov. Kvällen plutvis ingående i sbas under mörker. Snabbt och rätt utfört. Fort i säng (granris). Det ryktas om luftlandsättning i KUNGSLENA.

0400 tisdag, revelj. Ryktet om 11 besannas. Under totalt mörker bryts förläggningen, marschfärdiga på 30 min, all materiel med. Bra.

Plutonerna framrycker nu mot KUNGSLENA norr, väster och söderifrån. Det är bråttom, fi ska ej få tid att utöka och befästa llplatsen. Plutonerna når tidigt spaningskänning, skvchefen får läget klart för sig. Liten styrka på tre platser. Anfall och slå fi. Fi anfallas och nedgöres naturligtvis. Kl 1300 uppgiften löst. Skv visar god anda. Skvchefen blir mer och mer nöjd med sitt förband, men nu skall han sätta det på ett verkligt prov.

Pansargenombrott S SKÖVDE, skv försvarar pvfront i trakten av KLAGSTORP. Stridsmoralen åker upp i topp, P 4 ska anfalla oss. P 4-ingar har vi slagit förr, nu ska vi göra det grundligt. Skv har ett halvt dygn på sig för förberedelser. Alla glömmer med ens, att de har sovit minimalt, inte sett vare sig säng eller elektricitet på länge, utan jobbar för fullt. Under natten sände P 4 ut spaning mot oss. Vi jagade hem dem igen med hjälp av stenar, påkar o dyl, precis som förr. Deras spaningsresultat hade batchefen ingen nytta av.

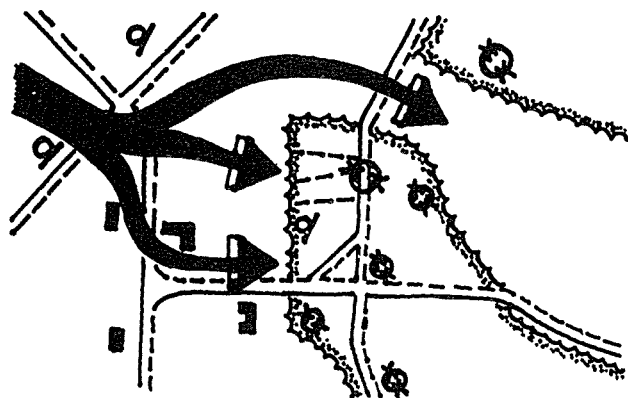
Onsdag morgon, åter tidig revelj för att öva stridsplanen. Allt var klart för att ta emot P 4.

Kl 0800 anföll ett strvkom och ett pskkomp. Kl 0900 var anfallet tillbakasklaget och huvuddelen av P 4 bekämpat. Succé. P 4-ingarna höll på att trampa på sina långa hakor, batch medgav att de gjort en del nyttiga erfarenheter. Skvch stridsplan var mycket enkel och visade sig ge bästa

tänkbara resultat. P 4 övergick till att öva åtgärder vid lång rast. Nu hade skv visat stor duglighet och skvch var nöjd med sitt förband.

Efter slaget vid KLAGSTORP var det dags för stridsskjutningar vid BJÄRSJÖ. Eldöverfall i mörker och halvskv försvar av pvfront. Fredag var uttryckning och kl 1800 hade skv avrustat.

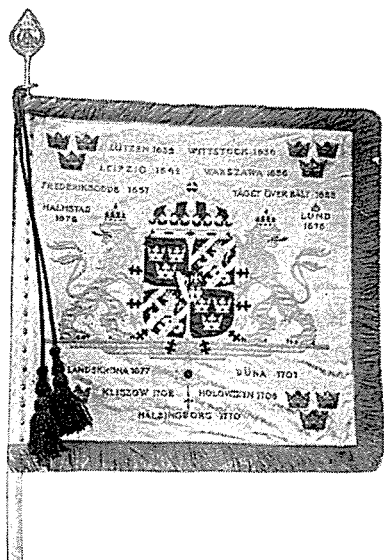
Hur hade då detta med en F-vecka gått? Eftersom skv visat stort intresse och hade hög ambitionsnivå var försöket ej så dåligt för denna skvadron. Bristen var att tiden inte räckte till för repetition av enskild karls och omgångs skjututb, i godtagbar omfattning. Plutstab och skvstab kunde ej heller övas tillräckligt. Tack vare intresse är skv krigsduglig men vissa saker måste övas direkt vid ev mob.

(Minns Ni den här skissen ifrån vårens nummer. Om Pansarbataljonchefen hade prenumererat på Livhusaren hade underrättelseläget varit ganska klart före anfallet. Red:s anm.)

PROGRAM

Vid firandet av Kungliga Livregementets Husarers högtidsdag 4 december 1974.

0730 Avlämning till Sekundchefen på västra kaserngården.

0745-0830 Skvvisa genomgångar.

0830-1515 Traditionsvisningar, västra lektionsalsvåningen. Visning av förläggning m m för anhöriga och kamratföreningarna.

1150-1330 Lunch

1530 Avmarsch till kyrkan och därefter minneshögtid.

REDAKTIONSKOMMITTÉN FÖR LIVHUSAREN

Postgiro 61 09 17-7

Redaktör och ansvarig utgivare: Mj Erik Berg
Skövde 0500/65000/322

Biträdande redaktör: Lt Philip Segell
Skövde 0500/65000/313

Kn Anders Johansson
Skövde 0500/65000/315

Ekonomichef: Kn Claes Grafström
Skövde 0500/65000/303

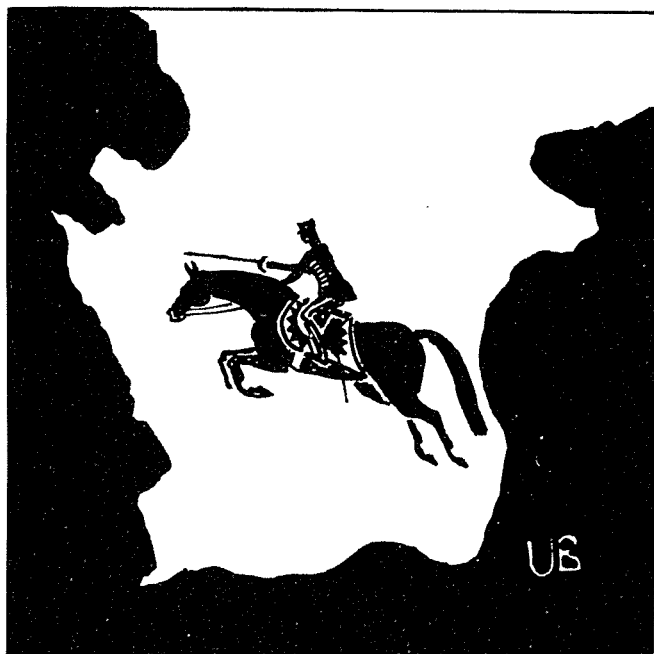
Distributionschef: Fj Ingvaar Gladh
Skövde 0500/65000/308

Kamratförening SYD

Lägg namnet på minnet, det är nämligen benämningen på den nya sammanlutning Livhusarer som nu bildats i södra Sverige. Introduktionen och första sammanträdet hade vi på Gälltofta Läger vid Kristianstad i slutet av september. Det blev en hård uppgörelse mellan krigsguden Mars, för dagen företrädd av kapten Bohman, och regnkollegan Pluvius, som klarade sig uppgift själv. Sällan har Skåne fått så mycket regn som just denna söndag, och manfallet på de som bestämt sig för en härlig sensommarsöndagsutflykt till det vackra Österlen i glada husarers gemenskap, var påfallande stort.

De som trots allt klarade sig igenom regn och övningar och det därpå följande tårtkalaset, var dock livhusarer in i själen, och utgör stommen till den nya föreningen. Onekligen hade det hela en fläkt av marinen över sej och namnet Svensksund som väl är en av Svenska Flottans största bragdplatser, låg nära till hands som jämförelse. Herrar historieforskare gör förresten gällande att den lyckliga utgången av denna drabbning hade sin orsak i att några av krigsfartygen voro bemannade med några skvadroner Livhusarer, men att det skulle vara sista gången Husarerna deltog i sjödrabbningar måste bestämt vederläggas med erinringar om undertecknads uppdrag som markör av den sovjetiska östersjöflottans anfallsplaner på Gotland, strax före andra världskrigets utbrott. Vännerna Darenius och Björk kan säkert med stolthet dra sej tillminnes denna sjöbragd. Ryssarna lär med anledning av detta uppdrag sedan dess ej ha företagit några ytterligare räder sjöledes västvärt.

Under den korta tid föreningen funnits till, har givetvis inget väsentligt hänt rent föreningsmässigt, som kan intressera kamraterna längre norr över. Det skulle i så fall vara besättningen i den nybildade styrelsen, som förutom undertecknad ordförande utgöres av Wilhelm Ramsay v.ordf. Roland Burner sekreterare, med Lars Persson som suppleant, Kaj Göransson

Klubbmästare med Leif Friberg som suppleant, Tommy Martinsson skattmästare med Kurt Nilsson som suppleant, samt slutligen Sven René som adjungerad ledamot.

Enligt egen uppfattning är det ytterst värdefullt att sammanföra äldre och yngre årgångar livhusarer med familjer, även om den gemensamma nämnamen numera inte alltid är hästarna. Huvudsaken är dock att den rätta och fina kavalleriandan finnes i botten. Samvaron med de nya styrelsekamraterna bådär i det hänseendet gott för framtiden. I dag skriver vi den 1. nov och skall i övermorgon rida årets Hubertusjakt, som vi som brukligt förlagt till Vegeholms ägor.

Så återstår då bara en efterlysning till alla Livhusarer, som drar omkring i den södra landsändan utan mål och kontakter. Sök snarast samband med Livhusarernas Kamratförening Syd, adress Västgötagatan 21, Helsingborg. Vi skall hjälpa Dig till gemenskap med vårt gamla regemente igen. När den nya organisationen är genomförd om något år, kommer det helt säkert att märkas var de effektivaste förbanden finns i Skåne och för att undvika köbildning då, bör Du söka medlemskap i föreningen snarast.

Bengt Weimenhög

MP:s lägervecka

beskriven av några på femte.

Under tiden 29 aug-4 sep idkades det enligt order friluftsliv. Avresa skedde på torsdagsmorgonen kl 0700 och målet var Björklången. En idyll belägen ca en mil utanför Karlsborg. Vid framkomsten fick vi order att slå upp tältet och ordna en dräglig "lägerplats".

Första dagens övningar bestod av kast med skarp handgranat och orientering om orientering. Tjänsten avslutades med utspisning i det fria och tack vare 5. skvadrons "kvarting" så klarades den med glans!!! (Vi vill också här passa på att framföra ett hjärtligt tack till fj Fridolfsson från alla MPplutoner, för den goda underhållning han bjöd på vid alla matuppställningar). Kvällen avslutades med en trivselafton, som bestod av allahanda förströelser, bl a paddling och dragkamp mellan plutonerna. 5. MPpluton kom "som vanligt" sent till denna tillställning. Detta beroende på att vårt befäl är så måna om att öva oss grundligt. Vi hann emellertid med att få stryk av ett befälslag i paddlingstävlingen. Dragkampen vanns av 2. pluton men nämnas bör dock att 5. pluton helt sparade sig till den stundande fälttävlan och därför, med sitt B-lag endast blev tvåa. Trivselaftonen avslutades med pilsner och korv och sör-länningarna visade att dålig sångröst kan vara orsakad av "dåligt" ölsinne.

Fredagen ägnades åt skyddsmaskprov och på eftermiddagen kom order om att bryta förläggningen. Alla sakerna stuvades ner i ryggsäckarna och alla gjorde sig beredda för den s k sommar-marschen. Den påbörjades vid 19-tiden med full stridspackning för alla, utom för "vissa". Första anhalt var Moliden och där fick vi varmdryck. Därifrån gick så första grenen i fälttävlan, nämligen en punktorientering. Den orienteringen vanns knappt av 1. pluton. Målet, vilket även var vår nattförläggning, var beläget någonstans vid Bottensjön. Övernattningen skedde under bar himmel för de mest hågade, vilket inte beredde några större svårigheter. Någon revelj behövdes emellertid inte eftersom den starka kylan väckte de flesta på morgonsidan. "Vissa" behövde dock väckarklocka för att vakna upp ur sina varma och sköna dunsovsäckar.

Efter egenhändigt lagad frukost fortsatte så marschen in till Karlsborg. Där avlades bl a en snabbvisit på fästningsmuséet. Så småningom fortsatte fälttävlan med nästa moment - hopp från FJS' hopptorn. Där visade 5. pluton sin starka sida, norrlänningar ju, och var helt överlägsna eftersom alla i plutonen var lojala och hoppade. Den tredje grenen var handgranatkastning. Där visade 1. pluton de övriga var granaterna skulle sitta. 5. pluton hade en svart eftermiddag och kom bara tvåa. Dagen avslutades med "hemfärd" för omplåstring av skavsår och ett "uppiggande" nattsudd till midnatt för de som orkade.

Efter en natts god sömn, fortsatte vi med buss mot nästa lägerplats - Bjärsjö. På en sluttande äng slog vi upp våra tält. Döm om vår förvåning när vi såg oss om och fann rinnande vatten. Den glädjen varade dock inte länge, ty efter ett tag upphörde vattenet att strila.

Ändamålet med den andra delen av lägerveckan var att förbättra våra
forts sid 24

**Club
Hertig Johan**

**Nattclub
Hotell Billingen Skövde**

• **Dans**
• **Vinrättigheter**

**välkomna!
Bernhard**

Husarseger i MID V fälttävlan till fots 1974.

Överraskande, särskilt för favoriterna I 15 med två landslagsmän och FJS, slog husarerna till norr om Uddevalla tisdagen den 27 augusti i år och tog hem lagsegern i årets MID fälttävlan. Något sådant har inte lyckats tidigare under av författaren känd tid. Hur kunde då detta vara möjligt för vårt motoriserade förband? Pergite! Strävan är att vår marsch skall höras även under framtida prisutdelningar. Kanske kan det då vara nyttigt att komma ihåg i varje fall några av orsakerna till den här framgången. För det första måste man ha fullt lag. En nog så besvärlig uppgift för förbandsledningen att planera fram. I år togs mj Swärd hem från Kashmir via Värmlandskogarna, England med flera omvägar allt för att dölja kraftsamlingsriktningen. Husarandan med anor från hästarnas tid är nödvändig och ingjöts förtjänstfullt i laget av kn Josefsson. För nytt friskt blod svarade främst öfu Svensson och vpl Olsson. Förövning förekom i rikligt mått på bekostnad av skvadronchefers och övriga hemmavarandes välvilja. Till tröst är nu även ert anseende i bygden höjt. Hemma trimmades skjutförmågan och vid MM i orientering och AM budkavlen byggdes kondition och självförtroende upp. Snabba tankar och säker hand, fortfarande nödvändiga husaregenskaper, ligger inbyggda som avgörande i tävlingsformen. Den här gången gällde det att byta karta och skala från 1:50 000 på punktorienteringen till 1:20 000 för den fria orienteringen. Skjutningen sker numera alltid efter löpning och därmed i något andfått tillstånd.

Fälttävlan kräver alltså inte enbart specialister utan gynnar även en soldatmässig personlig färdighet. Befällets personliga föredöme och färdighet var avgörande under slaget vid Lund, kommer att behövas vid utbildning av vårt nya förband och kan bli till glädje vid kommande fredliga tävlingar.

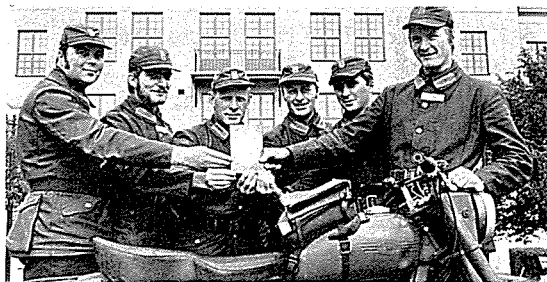
1974 års fälttävlans seger tillägnas hela förbandet och manar till efterföljd.

I laget ingick Mj Swärd, Kn Bjerkhagen, Kn Josefsson, Kn I Johansson, Lt Persson, Öfu Svensson och Livhusar Olsson.

MOTORTÄVLINGAR -74

P 4 arrangerade MID V:s tävling den 25 oktober. Varje förband inom milo V fick komma med 5 903-ekipage och 5 mc. Vi bedömde P 4 och T 2 som våra svåraste konkurrenter men siktet var inställt på lagseger. Kn Josefsson hade tränat oss i orientering (mörker) och mc hade kört en del trial (balansåkning) och tillförlitlighet eftersom det ingår i tävlingen för mc.

Efter en inledande tillförlitlighetsbana på övningsfältet (ca 3 mil) gick orienteringen via Tibro-Vikaskogen till mål vid Beateberg. Resultat?
 Kn Tannerheim/Kn Paulsson 2:a (Bil)
 Fj Låth/Öfu Svensson 5:a (Bil)
 Kn I Johansson 2:a (Mc)
 Fj Wester 4:a (Mc)
 K 3:s lag segrade (F ö det enda förbandslag som fullföljde tävlingen).

Nästa uppgift. MM i Hässleholm 5-6 nov på P 2. Efter ytterligare träning regniga onsdagskvällar blev laget uttaget.

Fj Lidén/Kn Svensson och Fj Låth/Öfu Svensson (Bil) samt Kn I Johansson och Fj Wester (Mc).

Dessutom deltog Kn Granqvist/Kn Paulsson (Direktkvalificerade sedan i fjol) och Sg Ivarsson. När tävlingen var slut (Bl a 12 mils orientering för mc och 20 för bilarna) visade det sig att valspråket: "Vi kör för laget" hade hållit.

Bilresultat (50 ekipage):

2:a Kn Granqvist/Kn Paulsson

6:a Fj Låth/Öfu Svensson

7:a Fj Lidén/Kn Svensson

Mc resultat (52 st):

3:a Kn I Johansson

21:a Fj Wester

Sg Ivarsson otursförföljd (missad TK).

Lagresultat: Militärmästare - K 3

2:a P 4 3:a Motorskolan

Vi lyckades med vårt uppsatta mål:

Kn Ingemar Johansson

Mots Bjärsjövecka 1974

Av några på 1:a spaningspluton

Onsdagen den 28/8 1974. Det började med att vi packade allt vi skulle ha med oss. Det var ryggsäcken, som skulle vara full med kläder och en massa andra prylar. Efter lunch ställde vi upp på kaserngården. Som befäl hade vi öfu Lindgren, vilken sedan lämnade av till km Bohman. På andra sidan allén hade dom kört fram bussar, och i dessa åkte vi till Bjärsjö.

Väl framme i Bjärsjö började det. Vi släpade fram tält, tältlådor och allt vad det innebär. Vi blev indelade i två grupper, en till varje tält. Fk Pettersson, som vi då hade fått till befäl, han var en hård människa. Tälten skulle resas. När vi hade gjort det fick vi riva ner dem igen till vi hade klarat det inom tidsgränserna. När tältet var rest började vi göra tvättställ och pissgrop och slutligen satte vi upp en anslagstavla. På dagarna fick vi lära oss att vara poster och att gå efter karta och kompass. Det var varmt och skönt när vi hade rast men annars var det varmt och jåkligt.

På lördagen rev vi ner tälten och lastade dem på en 912:a. Efter lunch bar det iväg på marsch över Billing- en, med full packning. När vi hade gått en kilometer hade axlarna somnat, ryggsäcken vägde som bly och man var genomsvett. Fk Pettersson bara gick och gick och sa: "att svettas är bara skönt". Vi gick 50 min och rastade 10. När vi hade gått halvvägs genom tät skog och över kalhyggen var vi framme vid stenbrottet. Dags för rast och fika i form av saft och bullar. Sedan satt vi där och solade och hade fotvård. Efter en timma var det dags för middag. Bara för att 1.splut skulle få äta först mutade fk Pettersson kvartermästaren och då var det ju ordnat med matordningen. Kl 1730 fortsatte vi mot Simsjön. Det var besvärligt över myrarna och kalhyggerna. När vi var framme vid Simsjön var vi alldeles slut. Tält var det inte fråga om den natten. Vi fick gå in i skogen och bryta granris att ha som sovbädd. Därefter hängde vi upp vindskydden

över oss. Sömnens var det inget problem med för man var alldeles slut. Det sämsta var att vi var tvungna att gå vakt. Det fick väl gå, för fk Pettersson hade lovat att vi skulle få sova länge på morgonen.

Söndag morgon blev ingen sovmorgon. Man vaknade av att fk Pettersson ropade att vi skulle packa ihop allt och samla ihop allt granris. Det var ju inte så trevligt precis men det var ju bara att lyda order. Frukosten fick vi ordna själva. Det var riktigt gott med äpplesoppa och kex. Klasborg nästa. Det skulle bli skjuta utavet. Vi höll på och sköt hela eftermiddagen ända fram till middagen. Den maten var väldigt snålt tilltagen, så man blev inte mätt precis.

På söndagkvällen var det dags att ta på sig ryggsäcken igen och ge sig iväg till Sjötorpasjön. Så var det dags igen att resa tält och ordna sina personliga grejer. På måndagen fick vi börja leka poster igen och på tisdag kväll var det dags "att uti skogen gå". Där skulle vi försöka smyga över en väg och komma förbi vakten, som gick på vägen. För oss gick det bra men MP var också ute och det hördes. Det skramlade och knakade i grenarna. En MP gick rakt på en larmmina. Den stackars människan blev ju alldeles chockad.

Onsdag kväll var det dags för skvadsafton. Det var tävlingar utav olika slag. Rätt så festligt för att vara militärt. Efter allt tävlande fick vi grilla korv och så fick vi bullar och varmdryck.

Torsdagen 4/9-74. Då var det dags att tänka på hemresa. När vi hade gjort i ordning allt efter oss var det dags för orientering till K 3 och så var det slut på denna lägervecka. Det var väl rätt kul ibland men roligare har man ju haft. Sämst var väl att allt vatten tog slut. Vad skulle vi diska och tvätta oss i? Och sedan kan dom stå och prata om hygien!

Bliv medarbetare!

Bland dadlar och skorpioner

av kn Lars Forsberg

Mellanöstern, ett av världens oroliga hörn, kommer troligtvis att förbli oroligt i många år framåt. Detta är huvudintrycket efter 17 dagar i Egypten, Syrien och Israel. Anledningen torde främst vara de stridandes totala ovilja att ge efter. Båda sidor väntar på nästa krig. När det kommer vet de ej, men att det kommer tvivlar ingen på. Israelerna säger emellertid att det aldrig kommer att bli ett nytt YOM KIPPUR. Längs Suezfronten fanns den 6 okt 800 värnpliktiga israeler och 137 stridsvagnar. I Golanbergen fanns två starkt reducerade pansarbrigader. När Egypten och Syrien kl 1400 den 6 okt gick över gränserna från 1967 kom det alltså som en total överraskning för israelerna.

Norska flygvapnets Hercules landade kl 1600 på Kairo flygfält. Temperaturen var i skuggan närmare 40° C. Runt flygfältet fanns luftvärn och soldater. Alla hade en kpist eller Kalachnikow hängande över axeln. FN-fordon körde fram till flygplanet och chefen för det internationella MP-kompaniet gav oss lift in till Kairo. Det var en upplevelse jag sent glömmer. I 80 km/tim på de tätt trafikerade gatorna, där vi körde sakta i jämförelse med araberna. Inga körriktningsvisare eller strålkastare, bara en brunbränd arm genom vindrutan, som gör små tecken.

Nästa dag gick färden till Alexandria 200 km NV om Kairo. Vägen dit gick genom Nildeltat och det var lummigt och grönt. Här och var syntes stora betongformationer. I närheten av dem fanns stora radaranläggningar. Detta var alltså stora baser för luftvärnsrobotar. I Alexandria syntes inga tecken på att armén var mobiliserad. Kommersen på gatorna var livlig även om turisterna var få. Överallt fanns avskräde och sopor och ingen tycktes göra något för att få bort det. I hetan inne bland husen luktade det av förruttnelse och spillning från hästar och åsnor. I norra delen av staden blev det bättre och renare. Här kommer vindarna från Medelhavet åt att blåsa undan den värsta stanken. En stor helikopterbas finns i staden och

längs stranden kan man se KA-förband blandade med luftvärnsrobotförband.

Under ett besök på "beachen" bars en död kvinna upp ur vattnet. Ingen ville befatta sig med liket varför det fick ligga en timma i solen innan en strandvakt ringde efter en lastbil. När bilen kom slängdes liket helt sonika upp på flaket och alla var nöjda utom lastbilsföraren som troligtvis inte visste var han skulle göra av kvinnan. Kanske undrar någon fortfarande var hans hustru eller mor finns.

Ismailia ligger vid Suezkanalen och har enligt uppgift 100 000 inv. Där kunde man tydligt se spår av oktoberkriget. Utbrända stridsvagnar och pansarfordon står både inne i staden och i öknen utanför. Förband rör sig kontinuerligt genom staden och över kanalen på de broar, som egypterna byggde under sista kriget. Ett kompani T 62:or, nya moderna ryska strv, var grupperade för övergång när vi passerade. En finsk FN-soldat fotograferade i smyg men efter några kilometer blev vi omkörda av en jeep fullastad med soldater och en ursinnig major. Med vapnen osäkrade och fingrarna på avtryckarna beordrade de oss att överlämna alla kameror. Någon hade tydligen observerat att vi fotograferade. Två kameror länsades på film och vi fick fortsätta.

Vi körde över kanalen och ut i Sinaiöknen. Luften stod stilla och ingen skugga fanns som kunde skydda mot solen. Överallt fanns stridsvagnsvrak och inhägnade minfält. Här och var kunde man ännu hitta ruttnande lik och stanken var fruktansvärd.

Så kom vi till buffertzonen. Först såg vi de egyptiska vakttornen och sedan FN-trupperna. På andra sidan visste vi att israelerna fanns, men de omgrupperade hela tiden sina positioner för att försvara för fienden.

Vi körde mot en israelisk checkpoint men vägrades att köra vidare. I Israel firades Jom Kippur och all verksamhet låg nere. Vi fick alltså tillbringa natten i öknen hos ett svenskt kompani. Chef för kompaniet var major von Essen från T 2. Han visade kompaniets souvenirer, två kameleonter, tre skorpioner i plast-

folie och en spindel stor som en handflata. I öknen är det förbjudet att gå barfota pga skorpioner och sandormar. Ett stick av en skorpion sägs motsvara 15 getingstick men leder alltså ej till döden. De israeliska soldaterna påstod att en isbit på såret gjorde att smärtorna lindrades avsevärt. Skorpionerna höll med förkärlek till mellan de sandsäckar som staplats upp runt posteringarna och det borgade bland annat för att ingen FN-soldat somnade på post. På morgonen var man mycket noga med att skaka ur skorna innan man satte på sig dem.

Morgonen därpå fick vi tillstånd att köra in i av Israel ockuperat område. Vi tog vägen längs Medelhavet och passerade resterna av en f d egyptisk järnväg. Ett ammunitionståg på väg till fronten anfölls 1967 av israeliska attackplan och resterna är ett 20-tal förvridna järnvägsvagnar.

Palmerna längs havet ger en känsla av Söderhavet. Dadlarna var mogna och beduinerna höll på med skörden. Vi körde genom El Arish och Gaza. Nu förändrades landskapet gradvis. I stället för öken såg man nu vad konstbevattnings kan göra. Bomullfält, fruktodlingar och vetefält varvades. Moderna metoder och maskiner gör att man kan ta tre skördar per år.

Vi passerade Aschelon och körde vidare till Jerusalem. Det står i bibeln att "Jesus gick upp till Jerusalem". Uppför gick det verkligen. Branta, slingrande motorvägar ledde till den heliga staden. Här såg vi ingenting av kriget förutom permissionstransporter av israeliska soldater.

Nästa dag körde vi till Tel Aviv. En modern stad som vilken europeisk storstad som helst. Här fanns många kvinn-

liga soldater. De gör 21 månaders värnplikt mellan 18 och 20 års ålder. Huvudsakligen svarar de för stabs- och sambandstjänst. En israelisk officer påstod att soldaterna vid fronten stred bättre när deras fästör och fruar fanns alldeles bakom dem.

På Golanhöjderna ser man åter igen stridsvagnar och soldater. Här har de israeliska soldaterna en hårdare attityd. Misstänksamma och ovilliga att svara på frågor, hela tiden med blicken riktad mot Syrien. Israelerna slogs i Golanhöjderna mot en som man sa, fanatisk fiende. För syrier och iraker var det ett heligt krig. Den försvarslinje, som nu är uppbyggd väster om den sönderbombade staden Quneitra, har kostat israelerna åtskilliga miljoner och torde kräva en lika massiv insats som okt 73 att forcera. Syrien anföll ju då med ca 1000 stridsvagnar i två jättelika pansarkolonner.

Vägen mot damaskus är kantad av stridsvagnsvrak och sönderbrända lastbilskonvojer. Den enda vegetation som finns här är gräs och enstaka buskar.

Man förstår de problem de stridande måste ha att dölja trupp och fordon. Husen i de små byarna vittnar om att de har legat under tung artillerield och befolkningen, som återvänt bor i lerhyddor.

Denna resa företogs för att klargöra skillnaderna i MP:s uppgifter jämfört med de på Cypern. Jag har här inte redovisat några sådana utan har i stället skrivit om de allmänna intryck en resande får. Märken från den slakt som detta krig beskrivs som, där 2500 israeler och ett okänt antal araber stupade kan dock inte beskrivas med ord utan måste upplevas.

personal

Till livhusarerna, från andra tjänster, har återvänt:

Övlt Per Blomquist	1 okt
Kn Allan Dahlman	1 nov
Fj Axel "Acke" Johansson	1 okt

Ännu en kavallerist har kommit med i K 3 befälskader. Nämligen:

Mj Björn Stevenberg, som närmast kommer ifrån Fotoskolan.

Dessutom har följande nya befäl kommit till förbandet:

Lt Philip Segell	27 sept
Lt Patrik Söderström	- " -
Öfu Hans Ignell	1 sept
Fu A H Larsson	31 maj
Fu B H-A Carlsson	- " -
Fu L J Kärngren	- " -
Fu S A Svanberg	- " -

Vi får inte heller glömma vår nye regementspastor:

Gunnar Hjertén

och vår nye idrottsinstruktör:

Jan Hammarberg

Faktum är också att förbandet har kunnat välkomna en heltidsanställd personalvårdskonsulent:

Ingemar Nordqvist

Några äldre befäl avgick med pension den 1 okt:

Kn Einar Fridlund

Kn Petrus Kastenman

Fj Sigurdh Pethersson

Och en ung löjtnant har bytt förband och tjänstgör numer på P 4 nämligen:

Lt Stig Uno Pettersson

Under maj-september pågick försöksodling av potatis på västra kaserngården. Vid Sekch avtackning av åldersklass 73/74 sparkade traditionshesten upp försöksrutan och gödslade samtidigt. Ansvarig avdch gav sin truoff (vilken nu rymt till Norrland) order att sätta potatis.

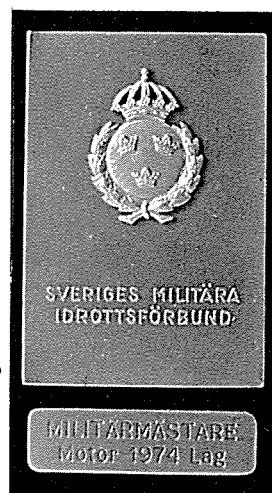
Försöksrutan vårdades ömt tidiga morgnar av förbandets säkerhetspersonal. I juni, när det gröna kom upp, övertog förbandets dirigerande avd över ansvaret och inhägnade rutan. Skördandet ordnade Utb/DE. Potatisen hamnade därefter på stubben. Försöksledaren har ej fått slutresultat av försöket avseende koktid, smak, tilltugg och dryck.

"Nuv Truoff"

Detta blev resultatet av en frisk satsning på motorsporten. En satsning där resultatet, utan duktigt befäl, aldrig hade kunnat bli detta.

En man med högtflygande planer? C Livskv, Kn Bernhard Englund testar sin nyanskaffade fallskärm för markbruk.

ORGANISATION OCH BEFÄLSPLACERINGAR FR O M 1974-10-15

Övlt Malmström - Sekundchef

Övlt Blomqvist - Sekundch stf, Utbch

Utbavd				Stabs- och Personalavd Mj Berg - Avdch		
Övlt Westergren - Avdch						
Kaskr	C Motsdet	Central instrgrp	UNDTJ/ FÖRSÖKSAVD	Stabchef	Allm detalj	Vaktchefer
Fru Nylander	Mj Swärd	K/Kn Josefsson	Övlt Blomqvist - Chef	RO/Kn Sandahl	K/Kn Dahlman	P/Fj Almtjärn
Driftenhet (DE)	K/Kn Johansson	Idrott	Und	Stabsexp	Personaltvård	P/Fj Bäckman
P/Fj Smedberg	C MPdet	P/Fj Cannervik	Mj Aaby-Eriksson	P/Fj A Johansson	Pvkoms Nordqvist	P/Fj Johansson
P/Fj Bengtsson	Vakant	Idrinstr Hammarberg	Fj Malmros	Budcentral	FA/Kn A G Karlsson	P/Fj Brockmar
P/Fj Pettersson	K/Kn Hansson	PLANERINGSENHET	Försök	P/Fj Gladh	Komminister G Hjertén	Skrivcentral
P/Fj Vauhkonen		Mj Jarvén	Mj Forssberg	CFS		Fru Karlsson
		Fru Olofsson	Mj Stevenberg	P/Fj Westerlund		Fru Jondell
						Fru Lindberg

Livskv	2. skv	3. skv	4. skv	5. skv	Ant
Kn Englund	Kn Cederberg	Kn Bohman ⁸⁾	Kn Göthberg ^{8, 13)}	Kn Bjerkhagen	1) Kav-61 (TSP)
Fj H Nilsson	Fj B Carlsson ²⁰⁾	Kn Grafström ¹⁶⁾	Kn Dahlberg ^{9, 16)}	Fj Fridolfsson	75-03-04--06-27
PBS MP	Signplut	Fj Lundbäck	Fj Gustavsson ⁵⁾²²⁾		2) AKS 74-10-15--75-08-29?
Kn Paulsson ^{21) 26)}	K/Lt Persson	Lt Thorp	Kn Blomqvist ¹⁹⁾	Fj Lundberg ^{23, 24)}	3) MotorS
Kn Forsberg ^{9) 10)}	Serg Norström ¹⁾	Kn Tannerheim	Lt Runesson ^{15) 22)}	Fj Höglund ²²⁾	74-10-15--12-13 +
Fj Svensson	Serg Nilsson ¹⁾	Fj S Peterson	Fj Lidén	Fj Ekfeldt	+ 75-01-29--02-13
PBS Mots	Mc-plut	1. splut	K/Fk Sunesson		4) PK 75-01-08--04-11
Kn Gustavsson ⁶⁾	K/Kn Munther	Kn Granqvist ³⁾	K/Kn Rapp ⁷⁾	Kn Johansson ¹⁴⁾	5) A-20c 75-01-09--01-24
K/Lt Karlsson	Fj Forsberg	Lt Segell	Fj Lövgren	Fj Svenningsson ²²⁾	6) GIS 10-14--12-18 +
Fj Johnsson	Trossplut	Öfu Lidgren ¹²⁾	Serg Ivarsson	Sg Gustavsson	+ 01-07--01-25?
	Fj Låth	Asp A			7) Lärare PK
	Fj Stieberth	Lt Karlsson	K/Lt Asp ¹⁸⁾		75-01-08--04-11?
		Serg Johansson ^{NA)}	Fj Wester		8) A-52 10-28--11-22
		Öfu Ignell ⁴⁾			9) FN-tj 1 4
		Öfu Larsson ¹¹⁾			10-14--10-25
		3. splut			10) UNMILPOC
		Lt Göransson ⁴⁾			Danmark
		Öfu Johansson			11-11--11-29
		Serg Gustavsson ¹²⁾			11) GS 2 t o m 1975-01-31
		Asp B			12) 75-01-07--03-10
		4. splut			13) F 11 ca 2 mån
		Lt Söderström ⁴⁾			jan-april 75
		Öfu Svensson			14) InfSS
		Öfu Norström			75-05-05--76-05-15
					15) Tj1 fr 01-01?
					16) KavKAS
					05-12--09-06
					17) fr 11-04
					18) K 1 01-07--05-31?
					19) Und 04-28--05-23
					20) Und 04-01--05-30
					21) Elev K 93 04-21--05-23?
					22) KFÖ 75-05-09--06-20
					23) Instr 1 11
					1975-03-03--03-14
					24) Instr S 2
					1975-04-14--04-25
					26) Försöksavd deltid
					e 75-01-07

in memoriam

Harald Strömfelt

har lämnat vår kamratkrets. Han avled den 5. juni och jordfästes i Västra Husby kyrka nära sin ätts släktgods Hylinge i Östergötland.

Sin långvariga gärning vid vårt regemente utövade han främst vid trupp och kom i nära kontakt med kamrater av alla kategorier - liksom med regementets hästar.

Han förstod sina husarer och var en god utbildare, omtyckt och respekterad av envar. Född och fostrad till hästkarl ägnade han sig helhjärtat även åt hästen i ledet, ej endast åt sina utvalda, i regel mycket goda tjänstehästar. Några av dem må nämnas, för minnesgoda äldre kamrater behöva de ingen presentation: "Slender", "Titus", "Foxtrot^{xx}", "Stegeborg III^{xx}" och "Corso", med vilken han vann såväl arméfälttävlan som fälttävlan vid Nordiska ryttarspelen.

Harald Strömfelts ovan nämnda egenskaper förde honom efter hand till två poster, för vilka han var särskilt lämpad: chefskapet för Ridskolan vid Strömsholm under åren 1943 - 1953 och chefskapet över remontdepån vid Gudhem intill dess nedläggande år 1957.

Efter sin avgång ur aktiv tjänst ägnade sig Hadde helhjärtat åt ridsportens sak, dels som generalsekreterare i Svenska Ridsportens Centralförbund, delssom tävlingsdomare och sportreferent. Han var allmänt uppskattad för sin oväld och skicklighet samt för sina lärarrika elegant och personligt avfattade referat.

Hadde var i bästa bemärkelse en god kamrat. Under sin tid vid Gudhem var han avhållen ordförande för vår kamratförening i Skövde. Som medlem i vår förening i Stockholm deltog han alltid i våra sammankomster, ständigt hälsad med samma glädje.

Haddes egenskaper som medmänniska, hans flärdlösa sätt och öppna vänlighet mot envar, skaffade honom många sanna vänner. Här må anföras några minnesord från en av dem. "Det har varit få förunnat i livet att vara så avhållen, så uppskattad och så respekterad. Vi alla som haft förmånen och glädjen att lära känna Harald Strömfelt minnas honom med stor tacksamhet".

Sven Littorin

MP:S LÄGERVECKA

kunskaper i skjutning och orientering. Redan från början spekulerades det om utgången av fälttävlan (fast alla innerst inne visste att den redan var avgjord). Ställningen före den sista grenen, som var skjutning, var att 5. pluton ledde före 3. pluton tätt följd av 1. pluton. Det var mellan dessa tre det skulle stå (fast alla innerst inne visste att det redan var avgjort).

Kvällen före den stora finaldagen kom ett välkommet avbrott i all skjutning och orientering. Det var en

förevisning i "mörkerdisciplin" framförd av 1. pluton.

Så blev det äntligen finaldag. Från Kapten-löjtnant Johansson och "strids tuppen" Fj Svenningsson utgick det order att de andra plutonerna skulle kväsas och tryckas ner i skorna. Dessa order följdes naturligtvis till punkt och pricka och därmed fick alla bekräftelse på vad de innerst inne redan hade vetat. Därmed antrades bussarna och kosan styrdes mot "vårt hem".

Årets upplaga av sommarmarschen lades till handlingarna.

HUSAREN

S: Helenagatan 10 • 541 00 SKÖVDE

Tel. 0500/179 79

EN PLATS FÖR HUSARER

KOPPLA AV — TRIVS

Puben är öppen alla dagar 1700 - 2400

Hertig Johans
Torg

Kyrkparken

HÄR HITTAR
DU OSS

Hotell
Billingen